

Книга Даниїла — номер сто шістдесят

Пророче значення останнього видіння Даниїла: розкриття істини для останніх днів

Jeff Pippenger

2024-03-26

У десятому розділі Даниїл постає як воскреслий із днів жалоби завдяки трьохетапному процесу вічної Євангелії. Потім Гавриїл розкриває Даниїлові пророчу історію одинадцятого розділу, тим самим визначаючи історію світла великої ріки Гіддекел.

Потрібне значно глибше вивчення Слова Божого. Особливу увагу слід приділити книгам Даниїла та Об'явлення, як ніколи раніше в історії нашої праці. Можливо, нам слід менше говорити в деяких питаннях, що стосуються римської влади та папства, але ми повинні звертати увагу на те, що пророки й апостоли написали під натхненням Духа Божого. Святий Дух так упорядкував справи, як у даруванні пророцтва, так і в змальованих подіях, щоб навчити, що людський чинник має залишатися поза увагою, схований у Христі, а Господь Бог неба і Його закон мають бути звеличені.

Читайте книгу Даниїла. Згадайте, пункт за пунктом, історію царств, представлених там. Погляньте на державних мужів, ради, могутні війська і побачте, як Бог діяв, щоб упокорити гордість людей і покласти людську славу в прах. Лише Бог постає великим. У видінні пророка Він постає як Той, хто скидає одного могутнього правителя й ставить іншого. Він відкривається як монарх всесвіту, який має встановити Своє вічне царство — Стародавній днями, живий Бог, Джерело всієї мудрості, Владика теперішнього, Об'явитель майбутнього. Читайте й зрозумійте, якою бідною, кволою, недовговічною, схильною до помилок і винною є людина, коли підносить свою душу до марноти.

Святий Дух через Ісаю вказує нам на Бога, живого Бога, як на головний об'єкт уваги — на Бога, явленого у Христі. «Бо Дитя народилося нам, Сина дано нам; і влада буде на Його рамені; і назвуть ім'я Йому: Дивний, Порадник, Бог Могутній, Вічний Отець, Князь Миру» [Ісаїя 9:6].

Світло, яке Даниїл отримав безпосередньо від Бога, було дане особливо для цих останніх днів. Видіння, які він бачив на берегах Улаю та Хіддекелу, великих річок Шінара, нині перебувають у процесі сповнення, і всі передречені події незабаром звершаться. Manuscript Releases, том 16, 333, 334.

Святий Дух «так упорядкував обставини» у даруванні пророцтва «та подій» останнього видіння Даниїла, що перший розділ (десятий) відображає досвід Божого народу в останні дні, так само як і останній розділ (дванадцятий). Побудова цих трьох розділів, що становлять світло ріки Хіддекель, яке «було дане особливо для цих останніх днів», була задумана так, щоб нести триступеневе визначення «істини». У тому, що перший узгоджується з останнім, а середній являє собою бунт, ми маємо не лише структуру єврейського слова «істина», утвореного першою, тринадцятою й останньою літерою

єврейського алфавіту, але також бачимо підпис Альфи й Омеги.

Десятий розділ книги Даниїла визначає сто сорок чотири тисячі, які розуміють як видіння "chazon" двох тисяч п'ятисот двадцяти років, так і видіння "mareh" двох тисяч трьохсот років. Вони не лише розуміють ці два видіння, але й мають досвід виправдання вірою, який породжується жіночим і каузативним видінням "marah" — "явлення".

Для розуму й душі, як і для тіла, діє Божий закон: сила здобувається зусиллям. Розвиває саме вправління. У злагоді з цим законом Бог у Своєму Слові надав засоби для розумового й духовного розвитку.

Біблія містить усі принципи, які людям потрібно зрозуміти, щоб бути готовими як до цього життя, так і до прийдешнього. І ці принципи може зрозуміти кожен. Ніхто, хто має дух цінувати її вчення, не прочитає жодного уривка з Біблії, не здобувши з нього якоїсь корисної думки. Але найцінніші уроки Біблії не здобуваються випадковим чи уривчастим вивченням. Її велику систему істини не подано так, щоб поспішний або неуважний читач міг її розпізнати. Багато її скарбів лежать глибоко під поверхнею й можуть бути здобуті лише ретельним дослідженням і постійними зусиллями. Істини, що складають велике ціле, потрібно відшукувати й збирати: «тут трохи, там трохи». Ісаїя 28:10.

Коли їх таким чином відшукають і зведуть докупи, виявиться, що вони досконало відповідають одне одному. Кожне Євангеліє доповнює інші, кожне пророцтво — пояснення іншого, кожна істина — розвиток якоїсь іншої істини. Типи юдейського устрою стають зрозумілими завдяки Євангелію. Кожен принцип у Божому слові має своє місце, кожен факт — своє значення. І вся ця цілісна споруда, за задумом і виконанням, свідчить про свого Автора. Таку споруду не міг задумати чи створити жоден розум, крім Розуму Безмежного.

Під час виявлення різних складових та вивчення їхнього взаємозв'язку найвищі сили людського розуму приводяться в інтенсивну дію. Ніхто не може займатися таким вивченням, не розвиваючи розумових сил.

І не лише в пошуку істини та зведенні її докупи полягає розумова цінність вивчення Біблії. Вона полягає також у зусиллі, необхідному, щоб досягнути викладені теми. Розум, зайнятий лише буденними справами, хіріє й знесилюється. Якщо він ніколи не спонукається до досягнення великих і далекосяжних істин, то з часом втрачає здатність до зростання. Як запобіжник від такої деградації та як стимул до розвитку, ніщо не може зрівнятися з вивченням Божого слова. Як засіб розумового виховання Біблія ефективніша за будь-яку іншу книгу, чи навіть за всі інші книги разом узяті. Велич її тем, гідна простота її висловів і краса її образів оживляють і підносять думки так, як ніщо інше. Жодне інше заняття не може надати такої розумової сили, як зусилля досягнути грандіозні істини одкровення. Розум, таким чином приведений у контакт із думками Нескінченного, не може не розширюватися й зміцнюватися.

І ще більшою є сила Біблії у розвитку духовної природи. Людина, створена для спілкування з Богом, лише в такому спілкуванні може знайти своє справжнє життя і

розвиток. Створена для того, щоб знаходити в Бозі свою найвищу радість, вона ні в чому іншому не може знайти того, що вгамовує прагнення серця, що задовольняє голод і спрагу душі. Той, хто з щирим і сприйнятливим духом вивчає Боже Слово, прагнучи осягнути його істини, опиниться в близькому зв'язку з Його Автором; і, окрім як за власним вибором, немає меж можливостям його розвитку.

У своєму широкому розмаїтті стилів і тем Біблія має щось, що зацікавить кожен розум і промовить до кожного серця. На її сторінках міститься історія — найдавніша; біографія — найправдивіша, найближча до життя; принципи управління державою та впорядкування домашнього життя — принципи, до яких людська мудрість ніколи не дорівнялася. Вона містить філософію — найглибшу, поезію — найсолодшу й найпіднесенішу, найпристраснішу й найзворушливішу. Біблійні писання незмірно цінніші за твори будь-якого людського автора, навіть якщо розглядати їх лише так; але безмежно ширшими за своїм обсягом і незрівнянно ціннішими вони постають, коли бачимо їх у зв'язку з великою центральною думкою. У світлі цієї думки кожна тема набуває нового значення. У найпростіше сформульованих істинах закладено принципи, що високі, як небо, і охоплюють вічність.

"Центральна тема Біблії, тема, навколо якої гуртуються всі інші в усій книзі, — це план викуплення, відновлення в людській душі образу Божого. Від першого натяку на надію у присуді, проголошеному в Едемі, до тієї останньої славної обітничі Об'явлення, 'Вони побачать Його обличчя; і Його ім'я буде на їхніх чолах' (Об'явлення 22:4), основна думка кожної книги й кожного уривка Біблії — це розкриття цієї дивовижної теми — піднесення людини силою Божою, 'яка дає нам перемогу через Господа нашого Ісуса Христа.' 1 Коринтян 15:57." Освіта, 123-125.

У цій наведеному уривку зазначено, що Біблія, якщо розглядати її з погляду будь-якого літературного жанру, є незрівнянно вищою за будь-який людський твір. Сестра Вайт зазначала: «На її сторінках міститься найдавніша історія; біографія, найправдивіша до життя; принципи управління для керування державою, для впорядкування домашнього життя — принципи, яких людська мудрість ніколи не перевершила. Вона містить найглибшу філософію, найніжнішу й найвеличнішу поезію, найпалкішу й найзворушливішу», і що «таку будову жодний розум, окрім Розуму Безмежного, не міг ані задумати, ані створити».

Усі визнані людством правила, за якими визначаються закони, що надають літературі її структуру, Біблія перевершує. Принципи, що викладаються в гуманітарних університетах і за якими розрізняють пересічну чи нижчу літературу та шедеври людської словесності, Біблія перевершує цілковито. З огляду на це варто визнати, що кульмінація, величний завершальний акорд пророчого свідчення всієї Біблії, представлена в останньому видінні Даниїла. Воно є наріжним каменем пророчого свідчення, і жодна кульмінація в людській літературі не наближається до свідчення 11-го розділу книги Даниїла, починаючи з першого вірша і далі до 12-го розділу, 4-го вірша.

У книзі Об'явлення всі книги Біблії сходяться й завершуються, і в Об'явленні підхоплено ті самі пророчі лінії, що й у книзі Даниїла, але у взаємозв'язку між ними книга Даниїла — перша згадка, а Об'явлення — остання. Усе міститься в першій згадці, і все міститься в книзі Даниїла, а кульмінацією книги є видіння, дане біля річки Хіддекел. Кульмінація подій, представлених у тому видінні, починається у сороковому вірші й триває аж до того, як книга запечатується в четвертому вірші дванадцятого розділу. Ті вірші становлять величне завершення кожної пророчої істини, коли-небудь промовленої чи записаної святими мужами давнини, включно з Сестрою Вайт.

До такого висновку в одинадцятому розділі підводять наявні в ньому історичні оповіді, які слугують свідченнями на користь правильного розуміння останніх шести його віршів, де потрібні вороги — дракон, звір і лжепророк — нині ведуть світ до завершення періоду випробування для людства. Сестра Вайт безпосередньо визначає цей внутрішній принцип.

У нас немає часу на зволікання. Нас очікують тривожні часи. Світ охоплений духом війни. Невдовзі відбудуться сцени лиха, про які говориться у пророцтвах. Пророцтво в одинадцятому розділі Даниїла майже досягло свого повного виконання. Багато історичних подій, що сталися на виконання цього пророцтва, повторюватимуться. У тридцятому вірші сказано про силу, яка «засмутиться, і повернеться, і матиме обурення проти святого завіту: так він і зробить; навіть повернеться і матиме порозуміння з тими, що відступають від святого завіту. І війська стануть на його боці, і вони осквернять святиню твердині, і заберуть щоденну жертву, і поставлять мерзоту спустошення. І тих, хто чинить нечестиво проти завіту, він спокусить лестощами; але народ, який знає свого Бога, буде сильний і звершуватиме подвиги. І розумні серед народу навчать багатьох; та протягом багатьох днів вони падатимуть від меча і від полум'я, від полону та грабунку. А коли падатимуть, отримають невелику допомогу; але багато пристануть до них із лестощами. І дехто з розумних упаде, щоб випробувати їх, і очистити, і вибілити до часу кінця, бо це ще до визначеного часу. І цар чинитиме за своєю волею; і звеличить себе та піднесе себе над кожного бога, і говоритиме нечувані речі проти Бога богів, і матиме успіх, доки не звершиться гнів; бо призначене буде звершене». Даниїла 11:30-36.

Сцени, подібні до описаних у цих словах, відбудуться. Ми бачимо докази того, що Сатана швидко здобуває контроль над розумами людей, у яких немає страху Божого перед очима. Нехай усі читають і розуміють пророцтва цієї книги, бо ми тепер вступаємо в час скорботи, про який сказано:

Того часу постане Михаїл, великий князь, що стоїть за синів твого народу; і настане час утиску, якого не було відтоді, як існує народ, аж до того часу; і того часу буде визволений твій народ, кожен, хто буде знайдений записаним у книзі. І багато з тих, що сплять у поросі землі, прокинуться: одні — до життя вічного, а інші — до ганьби та вічної зневаги. І розумні сяятимуть, як блиск небозводу; а ті, що багатьох навертають до праведності, — як зорі по віки віків. А ти, о Даниїле, закрий ці слова й запечатай книгу аж до часу кінця: багато хто бігатиме туди й сюди, і примножиться знання.' Даниїл 12:1-4." Рукописні видання, номер 13, 394.

У цьому уривку сестра Вайт спочатку посилається на одинадцятий розділ книги Даниїла, а потім визначає принцип, що «значна частина історії, яка відбулася на виконання цього пророцтва, повториться». Далі вона безпосередньо цитує вірші тридцятий — тридцять шостий і після цього додає твердження, що «сцени, подібні до описаних у цих словах, відбудуться». Після того як вона вказує на вірші тридцятий — тридцять шостий і говорить, що відбудуться сцени, подібні до тих, про які йдеться в цих віршах, вона потім вказує на закінчення часу випробування, коли Михаїл постає, у першому вірші дванадцятого розділу. Роблячи це, вона відокремлює ці сім віршів і поміщає їх в історію, яка безпосередньо передає тому, як Михаїл постає.

Не раз ми вже розглядали історію віршів з тридцятого по тридцять шостий і те, як вони паралельні віршам з сорокового по сорок п'ятий одинадцятого розділу книги Даниїла, а тепер почнемо розглядати інші періоди пророчої історії в одинадцятому розділі, які повторюються в тих останніх шести віршах. Однак, перш ніж це зробити, ми ще раз подамо короткий підсумок паралелі між віршами з тридцятого по тридцять шостий та віршами з сорокового по сорок п'ятий.

Тридцятий вірш позначає перехід від язичницького Риму до папського Риму. Ця перехідна історія розглядається в різних пророчих уривках, які вказують на такі дати, як 330, 508, 533 і 538 роки. Існують й інші пророчі віхи в переході від четвертого царства до п'ятого царства біблійного пророцтва, але у тридцять першому вірші язичницький Рим постає на підтримку папства, що представлено Хлодвігом у 496 році. Язичницькі сили, спочатку представлені у вірші Хлодвігом, звершують справу усунення будь-якого язичницького спротиву (щоденного) піднесенню папства до 508 року. Війни тих часів приносять руйнування місту Риму впродовж цієї історії, що представлено «святинищем сили», а до 538 року язичницькі сили посаджують папство на престол землі, і тоді воно ухвалює недільний закон на Орлеанському соборі.

Вірші з тридцять другого по тридцять шостий визначають криваву війну, яку папство тоді повело проти Божих вірних упродовж тисячі двохсот шістдесяти років Темних віків. Зрештою папство приходить до свого кінця у вірші тридцять шостому. У вірші сороковому Рейган уклав таємний союз з антихристом, позначаючи той час, коли опір протестантизму було усунено, як це представлено 508 роком. Зобов'язання Рейгана щодо фінансів і військової могутності було прообразно представлене «військами», що стали на підтримку папства у 496 році. Знищення святині сили язичницького Риму, представленої містом Римом, прообразно вказує на знищення Конституції США за близького недільного закону, бо Конституція є святинією сили для Сполучених Штатів. За недільного закону папство знову буде поставлене на престол землі, як це представлено 538 роком.

Тоді розпочнеться останній період кривавого папського переслідування, спрямованого проти Божих вірних, як це було в Темні віки з 538 до 1798 року. Це призведе до завершення випробувального часу для людства, коли повстане Михаїл, як це показує 1798 рік, коли папство, що процвітало протягом тисяча двохсот шістдесяти років, зазнало гніву — смертельної рани.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Одного разу, перебуваючи в Нью-Йорку, мені у нічний час було показано будівлі, що піднімалися поверх за поверхом до небес. Ці будівлі вважалися вогнетривкими, і їх зводили, щоб прославити їхніх власників і будівничих. Все вище й вище здіймалися ці споруди, і в них використовували найдорожчі матеріали. Ті, кому належали ці будівлі, не запитували себе: «Як ми можемо якнайкраще прославити Бога?» Господь не був у їхніх думках.

«Я подумав: „О, якби ті, хто таким чином вкладають свої кошти, могли бачити свій шлях так, як його бачить Бог! Вони зводять величні будівлі, але якими ж безглуздими в очах Владики всесвіту є їхні плани й задуми. Вони не шукають усіма силами серця й розуму, як можуть прославити Бога. Вони втратили з поля зору це — перший обов'язок людини.“»

Коли ці величні будівлі зводилися, власники раділи з честолюбною гордістю, що мають гроші, аби тішити себе й викликати заздрість у своїх сусідів. Значну частину грошей, які вони так вкладали, було здобуто через здирицтво, шляхом пригноблення бідних. Вони забули, що на небі ведеться облік кожної ділової операції; кожна несправедлива угода, кожен шахрайський учинок там записується. Наближається час, коли у своєму шахрайстві та зухвалості люди дійдуть до межі, яку Господь не дозволить їм перейти, і вони дізнаються, що терпіння Єгови має межі.

Наступна картина, що постала переді мною, — пожежна тривога. Люди дивилися на високі й нібито вогнестійкі будівлі й казали: «Вони цілком безпечні». Та ці будівлі згоріли, ніби зроблені зі смоли. Пожежні машини нічого не могли вдіяти, щоб стримати руйнування. Пожежники не могли привести їх у дію.

Мені показано, що коли настане Господній час, і якщо не відбудеться жодної зміни в серцях гордих, честолюбних людей, вони побачать, що рука, яка була сильною, щоб спасати, буде сильною, щоб нищити. Жодна земна сила не може стримати Божу руку. Немає такого матеріалу для зведення будівель, який міг би вберегти їх від руйнування, коли настане призначений Богом час послати відплату людям за їхню зневагу до Його закону та за їхнє егоїстичне честолюбство.

Небагато знайдеться, навіть серед педагогів і державних діячів, тих, хто розуміє причини, що лежать в основі теперішнього стану суспільства. Ті, хто тримають кермо влади, не спроможні розв'язати проблему морального занепаду, бідності, злиденності та зростання злочинності. Вони марно намагаються поставити підприємницьку діяльність на міцнішу основу. Якби люди більше зважали на вчення Божого слова, вони знайшли б розв'язання проблем, які їх бентежать.

Святе Письмо описує стан світу безпосередньо перед другим пришестям Христа. Про людей, які грабунком і здирицтвом накопичують велике багатство, написано: «Ви нагромадили скарби на останні дні. Ось плата робітників, які пожали ваші поля, утримувана вами обманом, волас; і волання тих, що жали, дійшли до вух Господа Саваота. Ви жили на землі в розкошах і в розпусті; ви відгодували свої серця, немов у

день заковення. Ви засудили й убили праведника; і він не противиться вам». Якова 5:3-6.

Але хто зважає на застереження, які дають знаки часу, що швидко сповнюютьсЯ? Яке враження це справляє на людей світу цього? Які зміни видно в їхньому ставленні? Не більше, ніж було видно у ставленні мешканців світу за днів Ноя. Поглинуті мирськими справами та розвагами, допотопні люди "не знали, аж поки не прийшов Потоп і забрав їх усіх". Матвія 24:39. Вони мали надіслані з неба застереження, але відмовилися слухати. І сьогодні світ, цілковито не зважаючи на попереджувальний голос Бога, поспішає до вічної загибелі.

«Світ стривожений духом війни. Пророцтво одинадцятого розділу книги Даниїла майже досягло свого повного сповнення. Незабаром здійсняться сцени скорботи, про які сказано в пророцтвах». Testimonies, volume 9, 12–14.